

Zonde en vergeving

Profetisch Woord neergeschreven door Bertha Dudde

Uitgave Jun 2007

Deze geschriften zijn niet konfessioneel!

Ze willen niemand uit zijn kerk verdrijven en ook niemand werven voor een nieuwe religieuze gemeenschap. Het is alleen maar de bedoeling GOD's Woord, dat ons volgens de belofte in Johannes 14.21 werd medegedeeld, voor de mensen toegankelijk te maken.

Vertaald door:
Gerard. F. Kotte

Verantwoordelijk voor de uitgave:

Bertha Dudde Kring
p/a Postbus 194
NL-6460 AD Kerkrade

Inhoud

1447 Erfzonde - Vrijwording.....	2
2059 Overtreding van goddelijke geboden Zonde - Gebondenheid.....	3
3278 Zondenschuld GOD's Erbarming - Zoenoffer.....	4
3297 Het kwijtschelden of laten behouden van zonden Volgelingen van JEZUS.....	5
4009 GOD is een milde maar rechtvaardige Rechter Boete doen op aarde.....	7
4053 Zonde tegen de GEEST.....	8
4081 Het berouw van de ziel in het hiernamaals.....	9
4166 De daad van zondenvergeving JEZUS CHRISTUS als Verlosser.....	9
4510 Gerechtigheid - Boetedoening voor zonden Gericht.....	11
5181 Overtreding tegen de goddelijke Ordening Zonde - Bekentenis - Vergeving.....	11
5261 De vergeving van zonden.....	12
5262 De vergeving van zonden.....	14
5593 GOD verdoemt niet, integendeel, HIJ wil verlossen.....	14
6071 Zonde is een vergrijp tegen de liefde.....	15
6155 Er bestaat geen eeuwige verdoemenis!.....	16
6220 Aflossing van de schuld tot op de cent.....	17
6513 Verzoening van de schuld door JEZUS CHRISTUS.....	19
7442 Vergeving van de zonde door JEZUS CHRISTUS.....	20
8647 Vergeving door JEZUS CHRISTUS Verhoging van de graad van liefde.....	21

1447 Erfzonde - Vrijwording

1 juni 1940

Er worden de mens voor zijn uiteindelijke vrijwording de meest niet in te denken gelegenheden geboden, maar steeds is ook de drang in hem tot zonde duidelijk te merken en daarom moet de wil buitengewoon sterk zijn die drang te weerstaan en de vrijwording na te streven. Dus moet hij voortdurend strijden tegen het verlangen in zich, want dit zal meestal gericht zijn op datgene wat voor de vrijwording van de geest belemmerend werkt, daar anders de weerstand geen verdienste zou zijn van de mens. De kracht van de mens is weliswaar niet toereikend om deze strijd met succes te doorstaan, maar de wil laat de mens weer de kracht van GOD vragen, die hem dan ook wordt toegestuurd. De wil moet zich dus steeds tegenover de zonde verzetten, wil de vrijwording van de geest lukken.

Zonde is alles wat tegen de goddelijke Wil ingaat, dus de mens scheidt van GOD. De mens is geboren uit de zonde, d.w.z. zijn ziel is de vereniging van geestelijke wezenheden die uit eigen beweging met GOD braken en tegen Zijn Wil in handelden, doordat ze zich in duisternis begaven en het licht bestreden. Hun weerstand tegen GOD heeft hun de toestand van gekluisterd zijn opgeleverd, en dus is de ziel nog steeds iets dat onvrij is, gekluisterd, dat zich pas zal vrijmaken door zelf te willen gedurende het leven op aarde. De mens moet dus eerst strijden tegen de zonde, d.w.z. tegen alles wat gericht is tegen de goddelijke Wil.

De ziel is alleen maar belichaamd met het doel gelegenheid te hebben zichzelf te verlossen, om haar wil die sedert onheuglijke tijden tegen GOD was gericht, op te geven, er tegen te strijden en uiteindelijk de vereniging met HEM na te streven uit WIE ze is voortgekomen. Dus is geen mens bij zijn geboorte vrij van zonde vanwege de opstand van weleer tegen GOD en dus is nu ook het

woord erfzonde begrijpelijk. De mens neemt de strijd op tegen de in hem aanwezige drang die gericht is tegen het licht. Hij zal steeds moeten strijden om de staat van duisternis die om hem is te verminderen of op te heffen, en deze strijd zal zijn hele wil nodig hebben, maar er staat hem onmetelijke kracht ter beschikking als hij zijn wil serieus actief laat worden en de kracht uit GOD begeert.

Het is de wil, die door GOD wordt gevraagd. Geeft de mens zijn wil aan GOD ten geschenke, dan geeft GOD hem Zijn Kracht in zo'n mate, dat hij zich helemaal kan bevrijden uit zijn gekluisterde toestand, die alleen maar het gevolg is van die zonde - de tegen GOD gerichte wil. Ieder mens bezit bij het begin van zijn aardse leven nog de tegen GOD gerichte wil, maar kan bij het verlaten van deze aarde hem geheel hebben prijsgegeven, d.w.z. aan de goddelijke Wil hebben onderworpen, en dit betekent voor het wezen de uiteindelijke bevrijding uit zijn onheuglijke tijden durende gevangenschap.

AMEN

2059 Overtreding van goddelijke geboden Zonde - Gebondenheid

6 september 1941

In strijd handelen met de goddelijke geboden is zonde, want het vergroot de verwijdering van GOD in zoverre, dat HIJ niet daar kan zijn waar liefdeloosheid heerst. Alles wat tegen het gebod van de liefde ingaat, zal ook een verkoeling van de goddelijke Liefde ten gevolge hebben en dus het geestelijke wezen zelf schade berokkenen, omdat het daardoor in een steeds onvrijere toestand komt.

Bij 'n mens is de uitwerking van deze toestand zo, dat de macht van de tegenstander van GOD over hem steeds groter wordt, dat hij door hem onder zijn wil wordt gedwongen, dat zijn denken en handelen steeds zo zal zijn zoals hij het wil, dus steeds tegengesteld aan GOD. En dit is onvoorstelbaar smartelijk voor de ziel, want ze is nog zo ver af van haar uiteindelijke bevrijding, ze neemt de gekluisterde toestand mee over in het geestelijke rijk. Want alleen de liefde kan het wezen verlossen, bijgevolg moet de liefdeloosheid vastbinden. En wie dus liefdeloos is tegen zijn naaste, handelt in strijd met het gebod van de liefde en zal daarom nooit vrij worden uit de gebondenheid die de opstand van weleer tegen GOD hem heeft opgeleverd.

Daarom heeft GOD de mensen het gebod van de liefde gegeven, dat ze alleen maar hoeven op te volgen om daardoor dichterbij GOD te komen en als een gelukkig wezen het geestelijke rijk binnen te kunnen gaan. De mens kan zondigen tegen het gebod van de liefde doordat hij tegen de goddelijke Liefdeleer in handelt of ook handelingen achterwege laat die blij moeten geven van liefde tot de naaste. De mens moet de naaste niet alleen behoeden voor schade, hij moet hem van nut zijn, d.w.z. hem alles doen toekomen wat hemzelf begerenswaard toeschijnt, dan pas wordt de verbinding met GOD tot stand gebracht, want naar een liefdevol mens daalt GOD Zelf af en keurt hem Zijn nabijheid waardig.

En dit betekent voor hem geestelijke vrijheid. De mens bevrijdt zich uit de macht van de vijand, want Kracht van GOD die door Zijn nabijheid overvloedig in de mens is sterker dan de kracht van de tegenstander van GOD. En die mens zal dan altijd overwinnaar blijven die zich door werken van liefde verbindt met de eeuwige LIEFDE Zelf.

Bij hem zullen de kluisters worden verbroken en hij zal vrij worden van elke dwang die de tegenstander van GOD op hem wil uitoefenen.

De geboden van de liefde mogen niet worden veronachtzaamd, want ze zijn het middel dat verlost uit de eindeloos lange tijd van gekluisterd zijn. En ze betekenen tegelijkertijd de brug die ons met

GOD verbindt. Want wie werkzaam is in onzelfzuchtige liefde, komt daardoor steeds dichter bij GOD en hij overwint elke verwijdering van HEM. Hij vervult de eis van GOD en zal ook het loon van GOD in ontvangst mogen nemen dat daarin bestaat dat GOD Zich met diegene verenigt die HEM in liefde dient, d.w.z. die in zijn medemensen eveneens schepselen van GOD ziet, die hij goed wil doen. Alleen het onbaatzuchtig werkzaam zijn in liefde heeft de eeuwige gelukzaligheid als gevolg, zoals omgekeerd het gevolg van liefdeloosheid de verdoemenis is, en alles wat ingaat tegen GOD of Zijn geboden, is onrecht voor GOD, dus zonde.

AMEN

3278 Zondenschuld GOD's Erbarming - Zoenoffer

4 oktober 1944

Op de mensheid drukte een overvolle maat van zonde toen JEZUS CHRISTUS naar de aarde kwam om hen te verlossen. Dit is alleen voor diegenen begrijpelijk die op de hoogte zijn van de beweegredenen van het aardse leven als mens en van de zin en het doel van de schepping, want dezen weten dat de mens ter wille van de zonde, de gang door de schepping heeft afgelegd en zich nu, in het laatste stadium, van deze zonde moet bevrijden om weer definitief naar GOD terug te keren, van WIE hij in het allereerste begin is uitgegaan.

Maar de zonde kluistert de mens op aarde, de zonde verspert hem de weg naar GOD, ze maakt dat de kloof tussen de mensen en GOD niet is te overbruggen en dus doet de zonde het doel van het aardse leven teniet, ze stoot de mens weer in de diepste diepte terug, waaruit hij zich door de gang door de scheppingen al omhoog had geworsteld.

Vóór de geboorte van CHRISTUS was de mensheid beladen met zondenschuld, want ze herkende GOD niet meer, ze was in duistere geestelijke nacht, ze was gespeend van elke liefde en zonder enig streven naar volmaaktheid, ze was ontzettend ver van GOD af en daarom in het grootste gevaar in de afgrond weg te zinken, d.w.z. zonder inzicht en zonder liefde de weg te gaan die omlaag voert, in de eeuwige verdoemenis. Dit verwijderd zijn van GOD kwam tot uiting in een levenswandel die geheel in strijd was met de goddelijke geboden, het was een levenswandel die indruiste tegen de goddelijke ordening, het was een leven in de meest duidelijkste vorm van eigenliefde, en zo'n leven was vol van zonde en geheel gericht tegen de Wil van GOD. En zo'n leven kon de mens nooit meer de vrijwording opleveren en een gelukkig leven na de dood, integendeel was het gevolg ervan een geestelijke dood, een staat in het hiernamaals van uiterste kwelling waar eeuwig geen einde aan kwam, omdat de Gerechtigheid van GOD voor elke zonde genoegdoening moest eisen en de zondenschuld van de mensen al onmetelijk groot was geworden zodat het voor de mensen een hopeloze zaak was, ooit in de nabijheid van GOD te komen.

Maar het verwijderd zijn van GOD betekent voor de wezens krachteloosheid, onmacht, duisternis en uiteindelijk verharding van hun substantie; voor het wezen betekent het geestelijk dood zijn, een staat die veruit erger is dan het niet-zijn, het totaal opgelost zijn. Maar het vergaan van het wezen is onmogelijk, dus zijn ook de kwellingen van deze wezens, die totaal niet zijn voor te stellen, ondraaglijk en nooit eindigend.

En dit wekte medelijden op bij de eeuwige GODHEID en Ze kwam de zondige mensheid te hulp, doordat de eeuwige LIEFDE Zich in een mens belichaamde, Die nu in Zijn alles omvattende Liefde de zonden der mensheid op Zich nam, DIE dus de mensen daarvan bevrijdde, doordat HIJ boete deed voor de zondenschuld, doordat HIJ GOD een offer aanbood als verzoening. DIE Zich Zelf, d.w.z. Zijn leven gaf om hun de vrijheid weer terug te geven, om voor hen het rijk GOD's toegankelijk te maken, dat alleen maar betreden kon worden in volledige zuiverheid, zonder zonde.

Dus verloste HIJ de mensheid van de zondenschuld, HIJ nam alle schuld op Zich, HIJ leed er onuitsprekelijk onder en offerde Zijn lijden en sterven aan het kruis op aan de eeuwige GODHEID om HAAR genoegdoening te geven, om een rechtvaardige vereffening voor de mensen tot stand te brengen, opdat ze weer dichterbij GOD konden komen.

En GOD nam het offer van de mens JEZUS aan. Hij vergaf de mensen de zondenschuld terwille van JEZUS CHRISTUS en de poorten van het hemelrijk werden geopend voor allen die Zijn genadegeschenk aannamen. HIJ verloste de mensheid van de zonde en haar schuld. HIJ bood hun de laatste mogelijkheid het doel van hun aardse leven te bereiken.

Zijn overgrote Liefde trachtte voor de mensen alle hindernissen uit de weg te ruimen die hun de toegang tot het eeuwige vaderland versperden, maar de grootste hindernis was de zonde, want die beroofde de mens van zijn kracht en zijn wil. En het gevolg van de zonde was, dat de mensen krachteloos en willoos op de grond lagen en uit zichzelf niet konden opstaan, omdat de last van de zonde hen terneerdrukte.

En daarom nam JEZUS CHRISTUS deze last van hen af, HIJ nam haar op Zijn eigen schouders en droeg ze naar het kruis, om nu door Zijn dood te boeten voor de zondenschuld van de mensen. De mensheid, die door JEZUS CHRISTUS vrij was geworden, kon nu Zijn offer aannemen, maar ook afwijzen.

Het Verlossingswerk is volbracht, en wel voor alle mensen, maar tegen hun wil zal GOD hun de genaden van het Verlossingswerk nooit opdringen. Maar ze raken de genaden kwijt als ze er geen verlangen naar hebben verlost te worden. Dan drukt de zonde nog met z'n hele gewicht op deze mensen en dan worden ze onherroepelijk in de afgrond omlaag getrokken, want dan stoten ze de Liefde GOD's af en dan moeten ze nog eeuwigheden smachten in hun onwetendheid; hun zondenschuld kan niet verminderd worden, ja ze zullen bij deze zondenschuld nog veel aardse zonden opstapelen, die GOD hun pas dan kan vergeven, wanneer ze Zijn genadegeschenk aannemen, wanneer ze dus met overtuiging kunnen geloven, dat de oneindige Liefde van GOD Zich over hun zonden heeft ontfermd en hun een Verlosser zond.

Het geloof daarin zal bewerkstelligen, dat de mensen berouw hebben over hun zondenschuld, dat ze HEM om vergeving vragen en zich aan Zijn genade en Barmhartigheid overgeven en dat dan dus de genaden van het Verlossingswerk bij hen werkzaam worden. De mens zal toenemen in sterkte van wil en kracht en zich nu kunnen bevrijden uit de macht van de tegenstander van GOD. En alleen die mens kan van vergeving der zonde kunnen spreken die bewust onder het kruis van CHRISTUS zijn toevlucht zoekt, HEM zijn schuld bekent en HEM om erbarming vraagt. Zijn gebed zal worden verhoord, zijn schuld zal hem vergeven zijn.

AMEN

3297 Het kwijtschelden of laten behouden van zonden Volgelingen van JEZUS

17 oktober 1944

Aan wie u de zonden zult vergeven, hun zijn ze vergeven, en wie u de zonden zult laten behouden, hun blijven ze behouden. Dit zijn ook Mijn Woorden, die vaak een andere uitleg hebben gekregen dan er door MIJ is ingelegd. En om dit recht te zetten is een mens met een gewekte Geest nodig, die Mijn Stem verneemt en u, mensen Mijn opheldering overbrengt, opdat u vrij wordt van dwaling en wandelt in de waarheid.

Mijn discipelen waren begiftigd met de kracht in Mijn Naam wonderen te verrichten, te genezen, doden tot leven te wekken en daardoor de mensen de kracht van hun totale geloof in MIJ te bewijzen. Ze waren in een geestestoestand die al dat bovennatuurlijk werkzaam zijn toeliet, want

toen Mijn GEEST over hen kwam, waren ze vervuld met kracht en licht, met macht en wijsheid. Dus konden ze de waarheid verbreiden, omdat ze zich daar zelf in bevonden en ze konden alleen al door hun woord dingen volbrengen die buiten elk menselijk vermogen lagen. Want ze waren Mijn leerlingen, door MIJ onderwezen gedurende de tijd van Mijn leven op aarde door het innerlijke Woord, ze stonden vast in de liefde en geloofden in MIJ, daardoor konden ze ook Mijn GEEST in zich opnemen en door HEM werken.

Die buitengewone daden waren tekenen van de rijpheid van hun ziel, die voor de mensen weer bewijs moesten zijn, welke buitengewone gaven de mens bereiken kan als hij volgens Mijn Wil leeft, d.w.z. zich vormt naar Mijn evenbeeld tot liefde. Want liefde is kracht en als de mens leeft in de liefde, is hij ook doorstraald met kracht en licht, want de GEEST GOD's, de uitstraling van Zijn Kracht, kan hem vervullen.

En IK leefde de mensen een leven in liefde voor. IK toonde hun tot welk een kracht de mens kan komen en liet na Mijn dood levende voorbeelden na, die opnieuw Mijn liefdeleer verkondigden en ook 'n voorbeeld van de kracht ervan moesten geven, opdat het de mensen makkelijk kon vallen in MIJ te geloven. Maar IK Zelf was temidden van Mijn leerlingen, hoewel niet meer zichtbaar, maar wel in de GEEST. IK leidde hen omdat alles wat door Mijn GEEST is doorstraald, onderworpen is aan Mijn goddelijke leiding, omdat IK nu Zelf door diegenen kon werken die in Mijn Naam werkzaam waren.

Dus hadden de leerlingen nu dezelfde macht en hetzelfde recht, omdat alles wat ze nu deden Mijn Wil was, ze waren verlicht door Mijn GEEST, DIE Uitstraling is van MIJ Zelf. Bijgevolg hadden ze ook de macht in Mijn Naam zonden te vergeven aan de mensen, in het bijzonder dan, wanneer een ziekte het gevolg van hun zonden was en ze, om deze ziekte te genezen, ook de zonde zelf aan de mensen moesten kwijtschelden. Zagen ze echter de onwaardigheid van een mens in, hun ongeloof en hun van GOD afgewende wil, dan waren ze evenzo bevoegd, hen in hun zondige toestand te laten, want niet hun menselijk inzicht bepaalde dit, maar de goddelijke GEEST in hen, Mijn GEEST, DIE alles weet en dus ook op de hoogte is van de onwaardigheid van een mens en daarom ook van de nutteloosheid van een genadevol werkzaam zijn bij hen. IK gaf dus Mijn leerlingen het recht de mensen te bedelen naar hun inzicht, omdat Mijn GEEST in hen werkzaam was en DEZE voor het juiste denken van Mijn leerlingen instond.

Nu echter hebben de mensen in wie Mijn GEEST nog **niet** werkzaam is, zich hetzelfde recht aangematigd. Ze hebben de bevoegdheid zonden te vergeven of te laten behouden op de persoon zelf betrokken, maar niet op de goddelijke GEEST in deze persoon, en dus alle "opvolgers" van de leerlingen naar het woord, niet naar hun geest, deze bevoegdheid toegekend en bijgevolg de zin van Mijn Woord verkeerd begrepen, ofschoon ze nu ook juist zouden denken, wanneer ze duidelijk inzagen, wie in waarheid Mijn volgeling is.

Zij die zichzelf aanstelden zijn het niet, integendeel die IK heb aangesteld voor hun taak om op aarde te onderrichten. Want IK gaf Mijn leerlingen de opdracht: "Ga heen en onderricht alle volkeren". Maar om te kunnen onderrichten moet Mijn GEEST in hen werkzaam zijn, opdat ze de zuivere waarheid aan de mensen uitdelen en zij in de wereld Mijn liefdeleer kunnen verbreiden. Maar de waarheid kan niet anders dan door het werkzaam zijn van de GEEST in bezit worden genomen. En dus moeten Mijn discipelen beslist door GOD's GEEST verlicht zijn voor ze zich tot Mijn discipelen kunnen rekenen. Maar dan worden ook zij doorstraald met licht en kracht en kunnen buitengewone daden volbrengen, de Kracht van de GEEST zal hen in staat stellen zieken te genezen, dus de mensen te bevrijden van de zonden en de gevolgen ervan, zodat dezen in MIJ en Mijn Naam geloven. Degenen die door Mijn GEEST verlicht zijn, heb IK de macht gegeven zonden te vergeven, omdat ze door hun rijpe geestestoestand ook inzien, wanneer de mens waardig is dat hem de zonden worden vergeven, want ze handelen dan in Mijn plaats en IK ben het DIE in werkelijkheid hun de zonden vergeeft.

Wanneer echter mensen zich bevoegd voelen de daad van zondenvergeving te verrichten, die op geen enkele aanstelling door MIJ Zelf kunnen wijzen, die noch door Mijn GEEST verlicht zijn, noch Mijn Woord in zich vernemen, dan kan hun wel met recht de aanstelling worden ontzegd, wat al daaruit blijkt, dat ze niet in staat zijn de medemens te doorzien om nu te oordelen of hem de zonden zijn kwijt te schelden of ze hem te laten behouden. De beoordeling ervan vereist het werkzaam zijn van de GEEST, dat echter bij de meesten die geloven als dienaar GOD's geroepen te zijn, moet worden ontkend, zolang ze het innerlijk Woord niet hebben. Pas door Mijn Woord zijn ze bevoegd om voor MIJ te werken, want alleen Mijn Woord maakt hen wetend, d.w.z. het brengt hun de zuivere waarheid over en die is absoluut noodzakelijk om als Mijn volgeling voor MIJ werkzaam te kunnen zijn.

Wie zelf de waarheid bezit, kan ze ook doorgeven en hij helpt daardoor de medemens vrij te worden. Wie Mijn Woord bezit, zal ook het vermogen hebben om te oordelen wanneer de mens een wil heeft die op GOD is gericht. Want het gesproken woord van de mens is bedrieglijk, het hart hoeft geen deel te hebben aan datgene wat de mond uitsprekt. De ware volgeling heeft echter ook de gave van het doorzien van de medemens, en dus weet hij ook, welke mens de vergeving van zijn zonden ernstig meent, en hij laat zich niet misleiden door veel woorden waaraan de innerlijke overtuiging ontbreekt. En daarom kan de vergeving der zonden ook geen algemene daad zijn, omdat ze alleen daar plaats kan hebben, waar diepst berouw aan vooraf is gegaan en waar zoiets door Mijn volgelingen wordt herkend. Maar dan zal het oordeel van hem geldig zijn voor MIJ, want hij handelt alleen in Mijn opdracht en zijn werkzaam zijn staat onder Mijn wil.

En dit heb IK Mijn leerlingen met die Woorden te verstaan gegeven, dat ze volledig in hun handelen en denken met MIJ overeenstemmen, als ze in Mijn Naam werkzaam zijn voor MIJ, dat ze niet anders kunnen denken en willen dan het Mijn Wil is, als de goddelijke GEEST in hen werkzaam is, DIE hen echter pas tot Mijn discipelen bestempelt. Want IK Zelf stel voor MIJ Mijn dienaren op aarde aan, omdat IK waarlijk weet wie tot dit ambt in staat is en wie IK met de gaven kan voorzien die vereist zijn voor hun taak op aarde om te onderrichten. En IK geef hun dan ook de macht, want ze voeren dan alleen maar uit wat in Mijn Wil ligt.

AMEN

4009 GOD is een milde maar rechtvaardige Rechter Boete doen op aarde

27 maart 1947

Het is de in evenwicht brengende Rechtvaardigheid GOD's, dat de mensen die anderen kwalijk gezind zijn, vaak door hetzelfde kwaad worden getroffen en ze nog op aarde moeten uitboeten, wat ze aan zondenschuld op zich hebben geladen. Toch is het weer een genade wanneer hun op aarde de mogelijkheid geboden wordt, boete te doen en zij hun schuld niet in z'n hele zwaarte mee moeten overnemen in het rijk hierna, waar het heel wat moeilijker is vrij van schuld te komen. Op aarde kan de straf hun het onrecht laten zien, ze kunnen berouw hebben en daardoor makkelijker boete doen, terwijl in het hiernamaals het inzien heel wat moeilijker is en ze door kwellingen alleen maar steeds koppiger kunnen worden.

Maar niet altijd ziet de mens zijn onrecht in en heeft hij er spijt van, integendeel is hij er soms nog meer op bedacht de medemens schade toe te brengen ofschoon hij zelf de uitwerking van de kwade wil moet ondergaan. Maar dan is hij verhard en neemt hij zijn schuld mee over in het rijk hierna. Met het voorgaande moest worden begonnen om nu te kunnen begrijpen, waarom oneindig veel mensen groot leed hebben te dragen in de eindtijd, waarom ze vaak in bitterste nood geen hulp

krijgen van de kant van de medemensen, want ook zij stonden gevoelloos tegenover de nood van de medemensen in tijden waarin ze konden helpen als hun de wil niet had ontbroken.

En als ze aan hun zonden en nalatigheden denken en op zichzelf kritiek uitoefenen, als ze zich nu zelf doorzien en berouw hebben over hun onrecht, zal ook de straf voor hen te dragen zijn en hun schuld kan op aarde al minder worden en dan is voor dezen ook de tijd van nood tot zegen, want die bracht hun genade, ze kunnen serieus bij zichzelf te rade gaan, tegenover GOD hun onrecht bekennen en HEM om vergeving vragen. En dan zal de grootte van de schuld waarlijk verkleind worden, want GOD is een milde Rechter, en waar HIJ ziet dat de mens berouw heeft over zijn gedane onrecht, vermindert HIJ zijn straf en vergeeft hem. Maar zonder zijn schuld toe te geven, kan hij geen vergeving vinden, omdat GOD wel een milde, maar rechtvaardige Rechter is.

AMEN

4053 Zonde tegen de GEEST

31 januari 1947

Het moet als een zonde tegen de GEEST worden beschouwd als de mensen het door MIJ aan hen aangeboden Woord als waarheid inzien en het toch niet willen aannemen, d.w.z. Mijn dienaren op aarde afwijzen of er geen waarde aan hechten om Mijn Woord in ontvangst te nemen. Het is een bijzondere genade als Mijn Woord aan de mens wordt overgebracht, want het is het brood dat uit de hemelen komt en daarom ook een bijzondere uitwerking heeft op de menselijke ziel. Het is gegeven door de Stem van de GEEST, het is Mijn GEEST, DIE Zich met de Geestvonk in de mens verbindt, het is het hoogste geestelijke goed, een genadegave van 'n heel onvoorstelbare waarde en het moet met dank worden ontvangen en ook als kostbare genadegave worden gewaardeerd door hem die het als Mijn geschenk inziet, die zich door de waarheid voelt aangeraakt, die moet erkennen dat het naar zijn inhoud waardevol en van goddelijke oorsprong is.

En begrijpelijkerwijs zondigt zo'n mens tegen de GEEST, als hij Mijn Woord onverschillig aanneemt, als hij zich verzet om zich de inhoud tot geestelijk eigendom te maken, doordat hij er over nadenkt en zijn standpunt tegenover zijn inhoud bepaalt. Want IK Zelf ben hem nader gekomen en hij schenkt geen aandacht aan MIJ, IK heb aan zijn deur geklopt en wenste binnengelaten te worden en hij neemt MIJ niet op, IK spreek tot hem en hij luistert niet naar MIJ, IK bied hem brood en wijn aan, Mijn vlees en Mijn bloed en hij wijst af, wat voor hem verkwikking en versterking moet zijn voor zijn levensweg op aarde.

En bij wie IK eenmaal dichterbij ben gekomen, zonder te zijn opgenomen, zal zeer lang moeten worstelen voor hem weer de genade ten deel valt, hij zal door MIJ niet makkelijk weer worden uitgenodigd voor het avondmaal, want hij nam Mijn eerste uitnodiging niet aan. En de zonde tegen de GEEST weegt uitermate zwaar, want ze kan 'n totaal gebrek aan inzicht als gevolg hebben, het kan de mens volledig verblinden in de geest, omdat IK Zelf hem dan het vermogen om in te zien afneem, als hij eenmaal het licht tracht te doven door zijn weigering, omdat hij wel het schijnen van het licht waarneemt en toch de weg niet begaat die voor hem helder wordt verlicht, omdat hij liever op de oude weg verder gaat, waarvan IK hem wil afhalen en op de juiste weg leiden.

Wie het werkzaam zijn van de GEEST kan inzien, heeft ook de verplichting kennis te nemen van de inhoud van de kennisgevingen, die afkomstig zijn uit Mijn rijk, want IK doe de mensen op aarde waarlijk een kostbaar goed toekomen en als het geloof aanwezig is dat het geestelijke goed afkomstig is van MIJ, moet het ook gewaardeerd worden als goddelijk geschenk, het moet vol vreugde worden ontvangen en overal heen verbreid, opdat ook de medemensen die niet in staat zijn

zelf de Stem van de GEEST in zich te vernemen, in de zegen van Mijn openbaringen terecht komen.

En die het als Mijn geschenk in ontvangst nemen, zullen gezegend zijn, want ze ontvangen MIJ Zelf en verblijven voortaan in Mijn genade. IK Zelf ben nu bij hen en Mijn tegenwoordigheid verzekert hun voortdurend leiding, voortdurend hulp in elke nood en een mate van genade, die ze zelf door hun liefde tot MIJ kunnen vergroten en op aarde zeker hun doel bereiken - dat ze zich vormen tot lichtwezens omdat Mijn Woord hun tegelijkertijd kracht verschaft, om welke reden ieder mens begrijpelijkerwijs leeg heengaat die zondigt tegen de GEEST.

AMEN

4081 Het berouw van de ziel in het hiernamaals

10 juli 1947

Voor de ziel in het hiernamaals is het bewustzijn zelf schuld te hebben aan haar situatie en van elke mogelijkheid beroofd te zijn uit eigen kracht haar toestand te veranderen een vreselijke last. Maar dit bewustzijn heeft ze pas dan wanneer zich in haar het verlangen voordoet, voor verbetering te zorgen. Tevoren is ze apathisch, doet geen moeite opwaarts of naar beneden te gaan, voelt alleen maar een kwelling zonder weerga en is volledig willoos, tot er zich voor haar, door hulp van lichtwezens die haar in vermomming naderen, weer een mogelijkheid voordoet met andere zielen samen te komen, en nu in haar de drang ontwaakt, in een andere omgeving te komen in het geloof dan ook aan de toestand vol van kwelling ontsnapt te zijn. En nu wordt het haar pas duidelijk, dat ze datgene moet inhalen, wat ze op aarde verzuimde, dat ze werkzaam moet zijn in liefde.

En nu ziet ze ook haar nutteloos leven op aarde in en de spijt over de vele onbenutte gelegenheden is buitengewoon groot. Bij goede wil zal ze spoedig een verbetering bemerken, want zodra ze berouw voelt, benut ze ook elke gelegenheid in liefde bezig te zijn tegenover de noodlijdende zielen, want een ziel die verhard is, keert zich meer naar beneden en voelt ook nooit berouw over haar eigen schuld, omdat zo'n ziel door beïnvloeding van kwade krachten nooit haar onrecht in kan zien en bijgevolg ook geen spijt voelt. Pas het besef van haar schuld is in staat de ziel in het streven opwaarts te gaan, aan te zetten. En dan begint ook het werkzaam zijn in liefde, dat haar kracht toevoert om op te klimmen.

Het bewustzijn van haar schuld is steeds het gevolg van medelijden met die zielen die net als zij, een toestand vol kwelling hebben te verdragen, en deze opwelling levert de ziel al de hulp op van de lichtwezens, die nu niet meer aflat, tot ze de weg omhoog heeft gevonden en is opgegaan. En hoe verder de ziel in het inzicht vordert, des te vlijtiger komt ze, het in liefde werkzaam zijn in het hiernamaals na en biedt al diegenen hulp die nog lager staan dan zij, omdat ze hun kwellingen kent en ze graag zou willen helpen die voor hen te verminderen.

En dit bezig zijn in liefde laat nu de eigen wroeging zwakker worden, en ze heeft nu toch de mogelijkheid rijper te worden, en ofschoon ze ook nooit de hoogste graad kan bereiken, het kinschap GOD's, dat alleen door een leven in liefde op aarde kan worden verworven, is ze toch gelukzalig in het bewustzijn, GOD, DIE ze nu boven alles liefheeft, te kunnen dienen tot in alle eeuwigheid.

AMEN

4166 De daad van zondenvergeving JEZUS CHRISTUS als Verlosser

14 november 1947

De handeling van zondenvergeving kan ook alleen als ceremonie worden beschouwd, wanneer de geestelijke voorwaarden om de zondenschuld te vergeven ontbreken. Zodra de mens zich zondig voelt en zijn zondenschuld naar GOD draagt, zodra hij oprecht berouw heeft over zijn zondenschuld en GOD om vergeving vraagt, wordt hem ook door GOD de zonde vergeven en omwille van JEZUS CHRISTUS de schuld kwijt gescholden, want daar stierf JEZUS voor aan het kruis, dat de zondenschuld van de gehele mensheid uit het verleden, het heden en de toekomst gedelgd werd. En zo is dus de eerste vereiste om vergeving van de zonde te verkrijgen het geloof aan het verlossingswerk van CHRISTUS en de wil om tot diegenen te horen die door het bloed van CHRISTUS verlost zijn van hun zondenschuld.

Oprecht berouw tegenover GOD en dus het inzicht door de zonde tegen GOD gezondigd te hebben, Zijn gebod van de liefde te hebben geschonden, is een verdere vereiste, die de daad van de zondenvergeving rechtvaardigt. De mens kan weliswaar met woorden blijk geven van berouw, terwijl zijn hart niet is geraakt, hij dus niet onder de druk van zijn zonden lijdt en bijgevolg ook niet inziet hoe zwaar hij heeft gezondigd tegenover GOD en Zijn geboden. Dan kan de zondenschuld ook niet van hem worden weggenomen, dan blijft hij belast met zijn zonde, tot hij zich bewust is van zijn schuld en ze op hem drukt, zodat hij GOD om vergeving vraagt. Evenwel bestaat er voor de mens geen reden om tegenover zijn medemensen gewag te maken van zijn zonden.

Wel heeft dit voor, dat hij zich oefent in deemoed, als hij openlijk zijn zwakheden en fouten bekent, maar met de vergeving van zijn zonden heeft deze openlijke bekentenis tegenover een mens niets te doen. "Aan wie u de zonden zult vergeven, die zijn ze vergeven, en aan wie u ze zult laten behouden, hun zijn ze behouden". Deze uitspraak van JEZUS voert u als reden aan, maar u bedenkt daar niet bij, dat JEZUS tot Zijn discipelen heeft gesproken, tot hen die door hun levenswandel een rijpheid van ziel hadden bereikt, die hen helderziend en helder horend maakte. Verder sprak JEZUS over de zonden waarvan de gevolgen lichamelijk zichtbaar waren en over de beweegredenen, dat de zondaars bij de discipelen, van wie ze inzagen dat het grote mannen GOD's waren, hulp zochten, d.w.z. afwenteling van hun lijden.

Daaruit is de handeling van een algemene zondenvergeving, na de bekentenis tegenover een mens van de zonden, ontstaan, maar dit is weer alleen maar als een omvorming van de leer van CHRISTUS te beschouwen, als een misleiding in zoverre, dat de mensen meestal de vergeving van hun zonden afhankelijk maken van hun bekentenis ervan, maar deze bekentenis vrij vaak een formele aangelegenheid werd, terwijl het diepe innerlijke berouw, het bekennen van de schuld tegenover GOD en het verafschuwen van de zonde met de ernstige wens zich te verbeteren, slechts in een zwakke opwelling het hart van de mens beroeren, maar de vergeving van de zonden daar alleen afhankelijk van is.

Deze innerlijke schuldbekentenis moet tegenover GOD plaatsvinden. Daarvoor is geen bemiddelaar nodig en bijgevolg is de **oorbiecht** weer slechts een door de mensen aan de leer van CHRISTUS toegevoegd gebod, dat echter uitermate sterk de aandacht krijgt, maar in tegenspraak is met de Wil van GOD, DIE elke uiterlijkheid door ware innerlijke overgave aan GOD, door 'n volledig geestelijk beleven en ontplooiën van Zijn geboden wil hebben vervangen. Want elke uiterlijkheid is een groot gevaar voor de mensen, dat zij zichzelf te weinig observeren, zich alleen maar de menselijk toegevoegde eisen gelegen laten liggen en daardoor vervlakken en lui worden bij de arbeid aan hun ziel.

Want de geestelijke achteruitgang van de mensen bewijst, dat de wil om de zonde te verafschuwen, die het gevolg is van diep berouw, niet aanwezig is, of tot een daad is geworden, wat wel beslist het geval zou zijn, wanneer de handeling van de zondenvergeving niet in zo'n vorm zou zijn gegoten,

maar steeds alleen een innerlijke aangelegenheid van ieder afzonderlijk zou zijn. Dan zou de mens zichzelf tot een verbeterde levenswandel opvoeden, als hij maar van goede wil was.

Maar zo worden ook de gewilligen lui en onverschillig door de verkeerde onderrichtingen en voorstellingen van de zondenvergeving, die van GOD uit zo niet is gewild, zoals ze de mensen wordt voorgesteld. Voor GOD heeft alleen ware innerlijkheid waarde en elke uiterlijke vorm heeft niet Zijn welgevallen en dientengevolge niet Zijn toestemming.

AMEN

4510 Gerechtigheid - Boetedoening voor zonden Gericht

13 december 1948

De mensen dagen Mijn Gerechtigheid uit, want ze zondigen aan een stuk door. Ze zijn buitengewoon onverdraagzaam, ze hebben geen liefde in hun hart, ze zijn zeer hoogmoedig, vervuld van zinnelijke begeerten, ze hebben geen medegevoel voor de naaste, zijn vol afgunst en nijd en door hun liefdeloosheid in staat tot de slechtste handelingen. En dus zondigen ze tegen Mijn gebod van de naastenliefde en tegen MIJ Zelf, DIE hun dit gebod heeft gegeven.

Maar wie tegen Mijn gebod van de liefde zondigt, raakt Mijn Liefde kwijt, hij verwijdert zich van MIJ en wordt steeds en steeds harder, tot IK hem weer onderwerp aan het gericht, d.w.z. zijn hernieuwde kluistering in de materie plaatsvindt. Dan is Mijn Gerechtigheid genoegdoening gegeven, maar de mens heeft over zichzelf recht gesproken, alleen ligt aan deze ontwikkelingsgang Mijn wet van eeuwigheid ten grondslag, die met recht een straf zou kunnen worden genoemd, wanneer ze niet tegelijkertijd een middel om op te voeden betekende, dus steeds weer Mijn Liefde voor het geschapen wezen door liet stralen, dus nooit als toorn is te beschouwen.

Gerechtigheid schakelt nooit de Liefde uit, maar Gerechtigheid eist ook genoegdoening, opdat de zonde zelf krachteloos wordt gemaakt. Want Mijn schepselen lijden onder de zonde en kunnen alleen door een passende boete dit lijden verminderen of opheffen. Een zondig mens bevindt zich dus in het gericht, d.w.z. in een gekluisterde toestand die vol is van lijden. Hij moet genoegdoening verschaffen, hij wordt gedwongen datgene te doen wat hij als mens niet vrijwillig heeft gedaan, hij moet dienen. De mens is vrijwillig dienstbaar als hij de liefde in zich opwekt. Maar zonden en slechte eigenschappen verdringen de liefde en hij tracht te heersen terwijl hij zou moeten dienen, en zijn denken en handelen is zondig.

En als er nu in het stadium als mens geen verandering meer is te verwachten, wordt hij in een toestand overgeplaatst waarin het geestelijke gedwongen is om dienend actief te zijn om weer de vrije toestand te bereiken en het de wilsproef van het dienstbaar zijn in vrijheid nog eens kan afleggen. Deze ontwikkelingsgang is van MIJ uit alleen maar gerechtigheid, evenwel niet op toorn, veeleer op de Liefde gebaseerd, en steeds door de mens zelf in vrije wil bepaald, zodat hij zichzelf in het gericht stort, zodra hij zondigt tegen het gebod van de liefde voor GOD en de naaste.

AMEN

5181 Overtreding tegen de goddelijke Ordening Zonde - Bekentenis - Vergeving

31 juli 1951

De kleinste overtreding tegen de goddelijke Ordening doet zich gevoelen als verlies van kracht volgens de goddelijke wet dat, wat zich geheel bevindt in de ordening van GOD, vervuld is met kracht en die diegene kwijtraakt die Zijn wet van ordening niet in acht neemt. Want dit laatste is een negatief streven dat ook zijn gevolgen moet hebben die daaraan beantwoorden. Een overtreding tegen de goddelijke ordening kan echter alleen dat worden genoemd, wat geheel bewust wordt uitgevoerd, d.m.v. gedachten of handelingen, wat dus wordt ingezien als zijnde tegen GOD. Dus kan "zonde" ook alleen dat worden genoemd wat wordt gedaan in het volle bewustzijn een onrecht te begaan, dus moet de mens op de hoogte zijn van recht en onrecht en datgene vrij doen wat hij inziet dat onrecht is, om een zonde te hebben begaan.

Deze definitie is belangrijk, omdat bij zondenvergeving een diep berouw hoort, dat alleen maar kan worden gevoeld, wanneer de mens zijn zonde inziet en een in onwetendheid van de schuld begane overtreding tegen de goddelijke ordening, hem niet als zonde wordt aangerekend. Daarom is de schuldbekentenis absoluut noodzakelijk als de mens vergiffenis wil krijgen, en deze schuldbekentenis moet verbonden zijn met het diepste berouw, ze moet dus uit het hart komen, niet slechts met de mond worden uitgesproken, omdat er anders geen vergeving kan worden verkregen.

Dus aan vergrijpen die niet strijdig zijn met de goddelijke Ordening, maar die door mensen tot zonde worden bestempeld op grond van door mensen uitgevaardigde wetten, kunnen wel van de kant van de mensen straffen worden opgelegd, maar ze behoren niet tot de zonden waarvoor vergiffenis door GOD moet worden afgebeden, omdat GOD Zelf ze niet als zonde beschouwt en ook nooit een mens als zonde zal aanrekenen. Want een overtreding tegen de goddelijke ordening bestaat altijd alleen daarin, dat de mens zondigt tegen de liefde tot GOD en de naaste.

Alles wat uit liefde voor GOD en de naaste wordt gedaan, kan nooit in strijd zijn met de goddelijke Ordening, zoals omgekeerd alles wat tegen het gebod van de liefde in wordt gedaan, niet in goddelijke ordening kan verkeren, omdat de liefde de grondwet is en daar de goddelijke ordening op is gebaseerd. Leg daar dus steeds de maatstaf aan, als het begrip "zonde" voor u onduidelijk is.

Een zonde moet worden goedgeemaakt, wanneer de mens geen vergeving ten deel valt, maar daarom moet ze als zonde worden ingezien en verafschuwd, om de vergeving ervan te verkrijgen, en daarom moet de mens ook weten wat onder zonde is te verstaan, hij moet weten, of en wanneer hij de liefde tot GOD heeft overtreden, of en wanneer hij tegen de naaste heeft gezondigd. En deze zonden moet hij naar JEZUS CHRISTUS dragen en HEM innig vragen dat ze hem worden vergeven, terwille van Zijn bloed. Dan zal hij worden vergeven, dan zal hij vrij worden van zijn schuld.

AMEN

5261 De vergeving van zonden

27 november 1951

De duidelijke richting van de wil naar MIJ toe, laat MIJ ook de verandering in het hart van een mens zien, ze toont MIJ aan dat de mens naar MIJ verlangde dat hij de weg die hij tot nu toe gegaan is, heeft verlaten, dat hij zijn weerstand geheel heeft opgegeven en MIJ als HEER en VADER erkent. Dientengevolge is nu werkelijk het doel bereikt, de mens heeft zich losgemaakt van Mijn tegenstander, die hij sedert eeuwigheid was gevolgd en hij is naar Mijn kamp overgekomen, hij heeft de ene sfeer verwisseld tegen de andere, hij zocht het licht en ontvlucht de duisternis.

Een verandering van wil in het hart van een mens herken IK echter steeds, en nu begint ook het proces van kracht overdracht, opdat de wil die naar MIJ is gekeerd, versterking ondervindt en de mens nu zonder ophouden zijn doel nastreeft om met MIJ verenigd te zijn. Een verandering van wil

heeft onvermijdelijk ook een wezensverandering tot gevolg, de mens past zich in zijn wezen aan Mijn Oerwezen aan, op Hetwelk hij aanstuurt.

En zo is de wil die op MIJ is gericht onvermijdelijk verbonden met het zich afkeren van de zonde en de afschuw ervan, van onrecht, van liefdeloosheid, daar anders de wil nog niet op MIJ is gericht. De mens die vanuit zijn hele hart op MIJ aanstuurt, kan niet zondigen, zoals omgekeerd een zondaar er nog geen verlangen naar heeft, zich met MIJ te verenigen. Maar een zondig mens kan door vermaningen en aanwijzingen op zijn slechte toestand opmerkzaam worden gemaakt, en tot nadenken worden gebracht, hij kan dan zijn toestand als zondig inzien en hiervan af willen. De zondenlast als zodanig drukt dan op hem en van deze last tracht hij vrij te worden.

Wordt hem nu op de Verlosser JEZUS CHRISTUS als Delger van zijn schuld gewezen, dan legt hij DEZE wel de schuld voor en vraagt HEM terwille van Zijn bloed om vergeving. Dan heeft de schuld hem naar JEZUS CHRISTUS gedreven, niet de liefde voor MIJ. Iedere zondaar vindt vergeving door JEZUS CHRISTUS, door zijn geloof aan het Verlossingswerk en de hulp van de door HEM aan het kruis verworven genadeschat. Maar niet alleen de zonde moet tot HEM drijven, maar ook de liefde. De mens moet eerst aan MIJ en dan aan zichzelf denken, dan vindt hij bij MIJ de hoogste Wederliefde, dan zal hij niet vanwege de last vrij willen worden van zijn zonden, veeleer omdat die een hindernis is bij de vereniging met MIJ en omdat hij Mijn Liefde voor hem hoger aanslaat dan de delging van zijn schuld.

U allen bent met schuld beladen, daar u anders niet op aarde leefde, want uw menselijk omhulsel alleen al bestaat uit iets geestelijks dat schuldig is geworden; de ziel kan al wel meer voleindigd zijn, ze is echter toch van beneden afkomstig, d.w.z. samengesteld uit iets geestelijks dat door alle aardse scheppingen is heengegaan, dat zijn laatste wilsproef af moet leggen op aarde. Dientengevolge moet ze zich in het aardse leven bevrijden van haar schuld van weleer, juist door de verandering van haar wezen, door het bewuste streven om bij MIJ te komen. En daar alleen datgene wordt beoordeeld wat ze in vrije wil doet, is dus de MIJ toegekeerde wil ook de bekentenis van de vroegere schuld. Want de ziel geeft haar weerstand tegen MIJ op, dus erkent ze MIJ als Schepper en VADER van eeuwigheid.

Niemand kan haar tot deze wilsbeslissing dwingen omdat alleen dat wordt beoordeeld wat uit het innerlijkste van het hart opstijgt. Buigt de ziel zich in diepste deemoed voor MIJ dan is ook al de liefde in het hart ontvlamd, dan ziet ze haar weerstand van weleer als zonde in. Ze geeft zich in deemoed aan MIJ over en heeft dus ook in het hart haar zonde bekend voor haar VADER, DIE de ziel liefheeft. Daarom verlangt ze naar HEM en doet alles in gehoorzaamheid en in liefde tot MIJ wat IK verlang.

IK, DIE in het hart zie, ben precies op de hoogte van de graad van liefde en van de richting van de wil van een mens en daaraan beantwoordend gaan Mijn Liefde en Mijn genade naar hem, want IK geef niet meer op wat eens d.m.v. zijn wil de weg naar MIJ heeft gevonden en zich voor MIJ heeft uitgesproken. Het gevallen wezen is ten hogen geklommen, het wil niet meer in de zonde verblijven, in verzet tegen MIJ, dat het gevolg is geweest van liefdeloosheid. Het zal ook alles verafschuwen wat maar op een kleinste weerstand tegen MIJ zou kunnen lijken. Het kan nog wel vallen, maar dan alleen uit zwakheid en op zo'n val zal ook direct het berouw volgen, dat smartelijk is en pijn doet bij de mens die MIJ al toebehoort, en Mijn Liefde is steeds bereid te vergeven waar IK de liefde tot MIJ zie. Want de ziel spreekt het oordeel tegen zichzelf hard en rechtvaardig uit en haar bede om vergeving is een smartelijke roep naar omhoog, die IK waarlijk niet ongehoord laat klinken.

AMEN

5262 De vergeving van zonden

29 november 1951

Verneem de Stem van de GEEST, DIE zo tot u spreekt: Geen schuld is zo groot dat ze niet gedelgd zou kunnen worden door Mijn Liefde. Als u gefaald hebt, trek IK nooit Mijn Liefde van u af, maar de vergeving van de zonde hangt van u zelf af. U zult ze als zodanig hebben kunnen inzien en er oprecht bedroefd over zijn dat u tegen MIJ hebt gezondigd. U zult de zonde als zonde hebben moeten ingezien en dan bewust Mijn vergeving afsmeaken. Maar u zult uw schuld alleen inzien, wanneer u MIJ als de eeuwige LIEFDE erkent, DIE bovenmate goed is voor u en DIE u dus door het onrecht hebt beledigd. Want de zonde is een vergrijp tegen de liefde, de zonde is een overtreding tegen de eeuwige ordening, die altijd Mijn Liefde tot grondslag heeft.

U zult dus liefdeloos hebben moeten handelen, u zult tegenover het goede iets kwaads hebben moeten gesteld, u zult dus het gebod van de liefde tegen MIJ en de naaste hebben moeten overtreden, en dat in het volle besef dat het onrecht is. Dan pas kan er in u een waar oprecht berouw ontwaken, dan pas zal de schuld op u drukken, en dan pas zult u de zonde verafschuwen en het vaste voornemen opvatten ze niet meer te doen.

En gaat u nu met deze zondenschuld in deemoed en met berouw voor MIJ staan en vraagt u MIJ om vergeving, dan zijn ook uw zonden u vergeven, want u komt dan tot JEZUS CHRISTUS, de Verlosser van de wereld, u komt tot HEM DIE u zich voor zal kunnen stellen, DIE voor u, mensen een gestalte heeft aangenomen opdat u zelf tot HEM zult kunnen komen, DIE uw aller zonden heeft gedragen, DIE voor u is gestorven. HIJ is Degene, aan WIE u uw zonden moet toevertrouwen, HIJ is het DIE op het menselijk vlak u nader is gekomen, DIE Zich op aarde met MIJ heeft verenigd en dus MIJ in alle volheid in Zich droeg, toen HIJ nog op aarde wandelde. HIJ en IK zijn EEN, alleen dat IK voor u voor te stellen ben geworden door HEM, terwijl u zich anders van MIJ geen voorstelling zou kunnen maken.

De goddelijke Verlosser JEZUS CHRISTUS zult u alles kunnen vertellen wat u bedrukt, omdat HIJ, net als u, mens was op deze aarde en voor alle menselijke fouten en zwakheden begrip heeft, maar ook omdat HIJ de Liefde in Zich tot de grootste en volle wasdom bracht en krachtens deze Liefde ook elke zondenschuld teniet doet als ze tot HEM wordt gedragen, als de mens ze voor HEM bekent en hij Zijn vergeving afbidt. Maar alleen de stem van het hart kan deze bede om vergeving uitspreken en alleen die wordt door MIJ gehoord.

Zoals het hart van de mens voelt, zo voel IK het ook en zo wordt ook Mijn Liefde werkzaam, verlenend of ook Zich verbergend, al naar de roep die het hart naar MIJ omhoog zendt. Als liefde tot de Liefde roept, zal haar vervulling worden, maar waar het hart zwijgt, daar helpt het bekennen met de mond niets, want alleen de Liefde ontbindt en verlost, alleen de Liefde bevrijdt van alle schuld.

AMEN

5593 GOD verdoemt niet, integendeel, HIJ wil verlossen

2 februari 1953

Niet IK verdoem de mensen en stoot de zielen in de duisternis, veeleer sturen ze zelf aan op de diepte, zij zelf spreken het oordeel over zich uit door hun levenswandel, die zo is, dat de vorst der duisternis bezit van hen kan nemen en hen naar beneden trekt in zijn gebied. IK ben een GOD van Liefde en met al deze zielen heb IK medelijden, omdat Mijn grondbeginsel is: alles wat eens uit

MIJ is voortgekomen gelukkig te maken. IK zie hun nood, IK zie hun deerniswekkende toestand en zou hen graag willen helpen; doch zolang ze zich van MIJ afwenden, zolang ze niet bereid zijn zich door MIJ te laten helpen, houdt Mijn tegenstander hen vast in zijn macht, want hun wil geeft hem daar het recht toe, zoals echter ook de daaraan tegengestelde wil MIJ het recht zou geven hen op te helpen ten hogen.

IK vergeef ieder mens zijn schuld, ofschoon IK als een GOD van Gerechtigheid een vereffening, een genoegdoening moet verlangen. Maar Mijn Liefde vol erbarmen heeft voor alle zondaars de mogelijkheid geschapen, hun zondenschuld kwijt te raken, Mijn Liefde vol erbarmen nam de zondenschuld van allen op zich en betaalde het losgeld door de offerdood aan het kruis. En toch blijft iedere ziel de keuze gelaten daar gebruik van te maken, omdat IK haar een vrije wil heb gegeven, die IK nooit zal aantasten. Maar het is de vrije wil die haar, als hij verkeerd is gericht, in de verdoemenis stort, in een toestand die zo smartelijk is dat hij gelijk is aan de vreselijkste opsluiting in een kerker en waarvan ze meent dat die haar door MIJ is opgelegd en MIJ daarom aanziet als een wrekende en straffende god, die haar van zich heeft gestoten in de duisternis. De ziel scheidt zichzelf haar lot, want **wat** zij is en **waar** zij is, is een toestand die in vrije wil is nagestreefd, die ook alleen maar veranderd kan worden door eigen wil, maar die ook onmiddellijk wordt verbeterd, wanneer de ziel haar denken op MIJ richt.

Mijn Liefde pakt iedere ziel vast en helpt haar ten hogen, wanneer ze het hogere nastreeft, dus op MIJ zou willen aansturen. IK ben wel een GOD van Gerechtigheid, maar wat IK vraag als tegenprestatie, als compensatie voor de zondenschuld van de opstand van weleer tegen MIJ, is slechts de erkenning van Mijn verlossingswerk, dus de erkenning van JEZUS CHRISTUS als GOD's ZOON. Zo als zich het geestelijke eens van MIJ afwendde en viel, zo moet het zich weer naar MIJ wenden in JEZUS CHRISTUS om ten hogen te klimmen. IK verlang alleen erkenning van Zijn GODdelijkheid, omdat IK dan Zelf wordt erkend, DIE ME in de mens JEZUS heb belichaamd op aarde, om het de mensen, d.i. het eens van MIJ afgefallen geestelijke, te vergemakkelijken de vroegere zonde weer goed te maken.

De mensen zijn ver van MIJ af, de mensen zijn dus het geestelijke dat uit eigen wil van MIJ is weggegaan; niet IK heb dit geestelijke verdoemd, maar het heeft in vrije wil op de diepte aangestuurd, waaruit IK het weer omhoog zou willen halen, maar ze niet, tegen hun vrije wil, in een andere sfeer kan verplaatsen: IK was en **ben** en blijf eeuwig de GOD van Liefde en zelfs Mijn Gerechtigheid wordt door Mijn Liefde vol erbarmen overtroffen, Die een weg heeft gezocht de Gerechtigheid voldoening te verschaffen en toch de schepselen tegemoet te komen, opdat ze HEM weer konden naderen, wanneer ze daartoe de wil hadden. En Mijn Liefde zal zich eeuwig inspannen die zielen uit de diepte te verlossen die zelf verdwaald zijn; Mijn Liefde zal eeuwig Haar helpende Hand uitstrekken, Die alleen maar hoeft te worden vastgepakt om de diepte te kunnen ontvluchten, want IK ben geen straffende, geen verdoemende god. IK ben een GOD van Liefde en Barmhartigheid, DIE eeuwig alleen maar gelukkig wil maken wat eens uit Zijn Liefde is voortgekomen.

AMEN

6071 Zonde is een vergrijp tegen de liefde

6 oktober 1954

In een wereld van liefdeloosheid moet ook de zonde hand over hand toenemen, want zonde is alles wat in strijd handelt met de liefde. Zonde is alles wat tegen de goddelijke ordening, die gebaseerd is op de liefde, ingaat. Hoe minder nu de mensen in de liefde leven, des te duidelijker treden ze uit de

goddelijke ordening - ze zondigen en geven zich hem in handen die de zonde in de wereld heeft gebracht. Zonde is elk onrecht dat zijn oorsprong heeft in liefdeloosheid.

Iedere zondaar staat op tegen GOD, tegen de eeuwige LIEFDE, want hij doet bewust iets waardoor hij zich verzet tegen GOD, en zijn eigenliefde (egoïsme) verleidt hem daartoe. Hij houdt meer van zichzelf dan van GOD - hij heeft ook wel een liefde in zich, maar die is verkeerd gericht, hij heeft die van de tegenstander van GOD overgenomen, die eveneens zondigde tegen GOD, omdat hij zichzelf boven GOD stelde en daarom viel.

Een mens die in de liefde leeft, kan niet zondigen. Hij kan wel vallen, dus in zwakheid voor de verzoeken van de tegenstander bezwaken zijn, maar de liefde zal hem steeds weer laten opstaan, hij zal zijn onrecht willen goedmaken, hij zal zijn mislag inzien en er berouw over hebben, en hij zal vergiffenis krijgen, omdat zijn wezen zich verzet tegen de zonde, tegen een bewuste overtreding van de liefde. Een zondaar is zonder liefde en hij zal pas dan zijn zonden beseffen en er berouw over hebben, wanneer de liefde in hem is ontstoken. Dan pas keert hij zich af van de zonde, dan pas treedt hij binnen de wet van de eeuwige ordening.

Zolang de mensen door de liefdeloosheid worden beheerst, zal het onrecht zich uitbreiden, de mens zal zijn eigen voordeel zoeken ten koste van de medemens, de sterkere zal de zwakke in het nauw drijven en uitbuiten, het eigendom zal niet worden geëerbiedigd, er zal geen broederlijkheid meer onder de mensen bestaan, veeleer zal de een de ander als vijand beschouwen en openlijk of in het geheim tegen hem optreden.

De mensen zijn knechten van de satan, maar geen kinderen GOD's meer, die ze zijn en moeten worden. En daarom neemt de zonde hand over hand toe, hoe dicht het bij het einde komt, omdat de liefde afneemt onder de mensen en daarom trekt ze (de zonde) zelf de dag van het gericht naar zich toe. Want als alles uit de ordening is getreden, moet er ook overeenkomstig de wet een einde komen, opdat de ordening weer hersteld zal worden volgens goddelijk plan, opdat de liefde weer zal heersen op aarde en de rechtvaardigheid.

AMEN

6155 Er bestaat geen eeuwige verdoemenis!

5 januari 1955

Er bestaat geen eeuwige scheiding van GOD, Er bestaat geen eeuwige verdoemenis, geen eeuwige dood. Want de oneindige Liefde GOD's schakelt zoiets uit, Die Zich bekommert om ieder wezen, Die Zich over ieder wezen ontfermt, al is het nog zo diep gezonken en Die ook nooit voor eeuwig datgene aan Zijn tegenstander zal afstaan wat uit de eeuwige Liefde is voortgekomen.

Doch er bestaat een scheiding van GOD gedurende oneindig lange perioden, die echter nooit GOD's Wil is, integendeel, de wil van het wezen zelf - dus kan er ook niet van 'n verdoemenis door GOD worden gesproken. Wanneer het wezen zo oneindig ver van GOD is verwijderd, dan is het zijn eigen schuld, zijn eigen wil en het kan te allen tijde deze scheiding verkleinen, het kan te allen tijde naar GOD terugkeren, omdat GOD hem elke hulp ten deel laat vallen, zodra het wezen maar zelf de wil heeft naar GOD terug te keren. Dus het wezen scheidt de rampzalige toestand voor zichzelf en die ongelukkige toestand bestaat daarin dat het het wezen aan licht en kracht ontbreekt, hoe verder het zich van GOD verwijderd, omdat het de Liefde van GOD afwijst, Die licht en kracht betekent voor het wezen.

Maar de Liefde GOD's spant Zich onophoudelijk in het wezen dat door krachteloosheid dood is, weer terug te roepen in het leven, de Liefde GOD's is steeds bereid kracht en licht op het wezen uit te stralen, maar steeds met inachtneming van Zijn eeuwige ordening, van de wet die op Zijn

Volmaaktheid is gebaseerd. En daarom kan de tijdsduur van de verwijdering van GOD voor een wezen eindeloos lang zijn. Het begrip "eeuwigheid" is dus niet helemaal onterecht, alleen is daar geen toestand onder te verstaan die nooit ophoudt. Maar voor het wezen dat zich van GOD heeft verwijderd, bestaat er altijd de mogelijkheid een einde te maken aan zijn ongelukkige toestand, want het blijft nooit aan zichzelf overgelaten, maar wordt steeds door GOD met Zijn Liefde gevolgd.

Steeds worden het mogelijkheden geboden zich te redden en steeds is het aan zijn vrije wil overgelaten deze te benutten. Want GOD's Liefde kent geen grenzen, Ze is niet haatdragend, Ze is steeds bereid om te helpen, te redden, te verblijden en gelukkig te maken, want het zijn altijd Zijn schepselen die eens door de Kracht van Zijn Liefde in het leven zijn geroepen - en die Hij nooit ofte nimmer zal opgeven, al zijn er eeuwige tijden mee gemoeid.

Maar het is onmogelijk een wezen een leven vol licht en kracht terug te geven dat zichzelf afsluit voor de Oerbron van Licht en Kracht. De vrije wil is het kenmerk van al het goddelijke en het **uitschakelen** van de vrije wil zou betekenen dat het wezen van zijn goddelijkheid wordt ontdaan, het eeuwig onvolmaakt te laten en daarom ook eeuwig ongelukkig - in een rampzalige toestand die GOD's Wil zou zijn. Maar GOD wil Zijn schepselen eeuwige gelukzaligheid bezorgen en daarom laat HIJ hun de vrije wil, dientengevolge kan het wezen nu zelf bepalen, of en hoe lang het zich van GOD verwijderd houdt of naar GOD's Liefde en tegenwoordigheid verlangt. Maar eeuwig zal geen wezen voor het Aangezicht van GOD verstoten zijn, want Zijn Liefde is zo sterk, dat Ze weer alles naar Zich terugvoert wat eens van HEM is uitgegaan.

AMEN

6220 Aflossing van de schuld tot op de cent

27 maart 1955

Mijn Gerechtigheid eist aflossing van elke schuld; want dat is de wet van de goddelijke ordening dat elke oorzaak haar uitwerking tot gevolg heeft. Elke schuld is een vergrijp tegen de eeuwige ordening, ze is een daad die zich op de een of andere manier moet doen gevoelen en die altijd alleen maar een slechte uitwerking zal hebben, omdat ze een vergrijp was tegen Mijn ordening van eeuwigheid. Het kwade zal steeds kwaad voortbrengen en geen enkele slechte daad blijft zonder uitwerking.

U, mensen zult dus als u met een schuld belast bent, nooit in vrijheid en gelukzaligheid in het geestelijke rijk kunnen leven omdat deze schuld daarom een belasting is voor de ziel, omdat de slechte uitwerkingen voortdurend de ziel zouden aanmanen tot een rechtvaardige vereffening, omdat schuld eenvoudigweg het bewustzijn van een "gelukzalige vrijheid" niet toelaat - want de ziel is uit de goddelijke ordening getreden en moet onvoorwaardelijk deze goddelijke ordening tevoren herstellen, eer ze kan genieten van haar vrijheid. Dit is geenszins een bestraffing van Mijn kant, maar gewoon wet, omdat er in Mijn rijk gerechtigheid heerst en liefde en omdat beide een niet vereffende schuld niet verdragen.

Gelukzalig zijn kan alleen een wezen zonder schuld, een wezen dat de kleinste liefdeloosheid met liefde weer heeft goedge maakt, een wezen dat nu helemaal in de eeuwige ordening is binnengegaan - een wezen dat alle schuld heeft betaald, dat alle schuld met liefde heeft goedge maakt. En daartoe is nauwelijks een wezen in staat dat als mens op aarde leefde en op veelvuldige manier schuldig is geworden, omdat het de weg op aarde heeft afgelegd in onvolmaakte toestand, omdat het wezen door deze onvolmaakte toestand niet in goddelijke ordening verkeert, omdat het in zichzelf de liefde nog niet tot ontplooiing heeft gebracht, dus zich door de liefdeloosheid een mate van schuld heeft

opgehoopt, waarvoor het leven op aarde te kort is om dit te delgen, zelfs wanneer het wezen zich hierin verandert tot liefde, juist omdat Mijn Gerechtigheid een vereffening moet eisen die overeenstemt met zijn schuld.

IK kan niet gelukzaligheid schenken in Mijn rijk voordat de schuld tot op de cent is betaald. Maar IK kan een boetedoening aannemen die voor de schuldig geworden ziel wordt betaald, maar ook alleen dan, wanneer liefde deze boetedoening verricht - omdat alleen dan aan Mijn Gerechtigheid wordt voldaan.

En nu zult u ook het werk van Liefde en Barmhartigheid van de mens JEZUS begrijpen, DIE inzag in welke nood de mens is verstrikt en zich gedurende het leven op aarde daar niet vrij van kan maken, en ook in het geestelijke rijk als hij beladen met zijn schuld dit betreedt. HIJ wist dat Mijn Gerechtigheid niet een schuld kon schrappen die nog niet vereffend was en daarom bood HIJ Zich Zelf als zoenoffer aan het kruis aan, om de mensen in de staat van vrijheid over te plaatsen die een gelukzalige toestand in het geestelijke rijk eerst toelaat. Hij betaalde dus de schuld tot op de cent voor diegene die Zijn verlossingswerk **aanneemt**, die zichzelf schuldig voelt en JEZUS CHRISTUS vraagt voor hem de schuld te hebben afgelost door Zijn aan het kruis vergoten bloed.

In Mijn rijk zou er geen gelukzalig wezen zijn zonder dit Verlossingswerk van de mens JEZUS. Maar de zegen van het Verlossingswerk kan alleen over diegene komen die zijn schuld inziet als scheiding tussen zichzelf en GOD, die dit inzicht heeft gekregen als gevolg van zijn wil die op MIJ is gericht, in wie de vonk van de liefde is ontvlamd, daar hij zich anders nooit schuldig zou voelen; en het bewustzijn van zijn schuld drijft hem nu naar MIJ in JEZUS CHRISTUS en hij vraagt MIJ om vergeving terwille van JEZUS CHRISTUS. En zijn schuld wordt teniet gedaan, ze wordt totaal gedelgd en hij kan als vrij wezen het rijk van het licht binnengaan waarin het nu weer zijn taak is deel te hebben aan het verlossingswerk.

Als zelf verlost, kan nu de ziel ten volle werkzaam zijn, zodat ze nu ook de zielen in de goddelijke ordening tracht terug te leiden die ongelukkig zijn omdat ze niet verlost zijn. En deze bezigheid is vaak moeilijk en vereist veel geduld en volharding, maar haar liefde geeft haar kracht en ze gebruikt deze kracht voor de dienst voor MIJ en Mijn rijk. Ze dient ME en betaalt a.h.w. met haar diensten van liefde een schuld die IK wel te niet heb gedaan, dus doorgeschrapt, maar zo'n vereffening toch graag aanneem, omdat de liefde ze MIJ aanbiedt. De door JEZUS bloed verlost zielen in het geestelijke rijk zijn onafgebroken bezig om de nog ontrouwe zielen naar MIJ terug te voeren; maar ze vervullen deze werkzaamheid niet meer vanuit een bewustzijn van schuld, maar in volledige vrijheid en worden daarom niet alleen voor Mijn knechten gehouden maar voor Mijn medewerkers, die zonder het geringste eigenbelang alleen bijdragen aan de gelukzaligheid van de bewoners van het geestelijke rijk - uit liefde voor MIJ en voor al het geestelijke dat IK schiep.

De zielen nu die nog onverlost in de diepte smachten, zijn dus nog met hun schuld beladen en daarom boeten ze deze in hun smartelijke toestand voor een deel uit - maar ze zullen zich nooit alleen door deze kwellingen kunnen vrijkopen, ze zullen nooit met de aflossing van hun schuld gereed komen zonder de verlossing door JEZUS CHRISTUS. Op aarde hebben ze de gelegenheid verzuimd hun schuld aan HEM over te dragen DIE voor hen boete heeft gedaan door Zijn dood aan het kruis. Maar eens moeten zij dit doen, daar ze anders eeuwig hun schuld niet kwijt raken.

En IK ben tevreden wanneer ze maar uit de diepte tot MIJ roepen om hun schuld in het zand te schrijven, om hen op te heffen in lichtere sferen, waar ze nu weliswaar erg moeten worstelen, maar zich toch eens ook aanbieden voor het verlossingswerk en die nu van hun kant weer veel schuld afdragen, juist door hun verlossingswerk, dat ze echter steeds pas dan kunnen verwezenlijken, wanneer ze zich aan JEZUS CHRISTUS hebben overgegeven, dat HIJ hen zal verlossen uit de macht van hun gevangenvaarder, (satan). Ze lossen dus vrijwillig en uit liefde hun schuld af, want die is al eerder teniet gedaan door het Verlossingswerk van JEZUS. Maar hun dankbaarheid en gelukzaligheid over hun bevrijding kunnen ze niet anders kenbaar maken dan door mee te doen aan

het werk van verlossing, omdat ze zelf op de hoogte zijn van de nood van de zielen in de duisternis en in hun liefde nu allen zouden willen helpen om in vrijheid gelukkig te worden. Maar zonder JEZUS CHRISTUS zou geen wezen in staat zijn, noch op aarde noch in het hiernamaals de zondenschuld zelf af te lossen. Maar terwille van de Gerechtigheid moet elke schuld worden goedge maakt en dit boetewerk volbracht JEZUS, en u, mensen zult vrij kunnen worden van elke schuld, op aarde of ook in het rijk hierna.

AMEN

6513 Verzoening van de schuld door JEZUS CHRISTUS

30 maart 1956

Het kwaad van de mensheid op ME te nemen was onzegbaar zwaar. Er was geen enkele slechte daad die niet zijn uitwerking op de mensen had, en u had onmetelijk moeten lijden zo u alle zonden die u belastten, zelf had willen goed maken. Alleen al de zonde van de allereerste opstand tegen GOD was zo groot dat u die nooit kon uitboeten, noch in uw gekluisterde toestand, noch in uw staat als mens. Daarom nam IK al uw schuld op ME - de uitwerking van die kwade daad ving IK op - alles laadde IK op Mijn menselijk lichaam en dit verzoende nu uw schuld door een bovenmate smartelijk lijden en sterven aan het kruis.

Mijn Liefde bewoog ME u te helpen en al het lichtvolle geestelijke, alle geschapen oergeesten die MIJ trouw bleven, waren vervuld met dezelfde liefde tot u. De liefde echter laat niets verloren gaan, de liefde laat niets in duisternis, nood of kwelling. De LIEFDE Zelf bood Zich aan tot redding, tot delging van de grote schuld. In een WEZEN vol van Licht en Liefde daalde de LIEFDE Zelf naar de aarde, immers, wat er op aarde zou gaan geschieden, moest in een menselijke vorm gebeuren. IK Zelf moest ME in het vlees belichamen en nam daartoe Mijn verblijf in de mens JEZUS, DIE evenwel zo rein en zonder zonde was dat IK ME in HEM kon manifesteren.

En deze mens JEZUS reinigde u van uw schuld, deze mens JEZUS nam de ontzaglijke zondenlast van de mensheid op Zijn schouders en ging daarmee naar het kruis. En zo u steeds weer het onmenselijke leed geschilderd zou worden, u zou het nooit in zijn gehele diepte kunnen begrijpen, want de gebrekkigheid van uw wezen verhindert dat. Zijn pijnen waren onvergelijkelijk zwaar en HIJ wist dit al lang van te voren, want HIJ was vervuld van Mijn GEEST door WELKE IK Zelf Mijn verblijf in HEM genomen had. En daarom was er ook niets voor HEM verborgen en wist HIJ alles over Zijn zending en ook over Zijn kruisdood.

Zijn ziel sidderde en beefde omdat HIJ mens was. Zijn door de liefde bereikte goddelijkheid gaf HEM wel kracht, maar ze verkleinde de maat van het lijden niet. Het was de kruisweg van een Mens die voor zijn medemensen wilde lijden om hen te helpen, want deze Mens kende het onmetelijk lijden van hen die in de diepte door Mijn tegenstander werden vastgehouden. JEZUS wist dat er een offer gebracht moest worden om de zielen van deze tegenstander vrij te kopen. HIJ wist dat de grote zondenschuld gedelgd moest worden om aan de Gerechtigheid van de VADER te voldoen, DIE geen met schuld beladen kind in het VADERhuis kon opnemen. HIJ wilde MIJ mijn kinderen terugbrengen. HIJ wilde de prijs betalen om de zielen vrij te kopen.

En omdat de schuld reusachtig groot was, moest ook het offer ongewoon groot zijn. Doordat de mens JEZUS dit wist, nam HIJ het overgrote leed op Zich, daarom verzette HIJ Zich niet tegen dat wat geen mens buiten HEM zou hebben kunnen verdragen. Bewust ging HIJ de weg naar het kruis en leed onzegbare pijnen, die tenslotte eindigden met de smartelijkste dood aan het kruis.

U, mensen de grootte van dit werk van Barmhartigheid te doen beseffen is niet mogelijk, maar u moet u steeds weer voor ogen houden dat HIJ helemaal zonder schuld was en voor u, die zonder

Zijn werk van Verlossing nooit meer uit de diepte naar de VADER had kunnen terugkeren, geleden heeft. IK Zelf was in de mens JEZUS, de Liefde vervulde HEM zonder welke HIJ nooit dit werk had kunnen volbrengen. Maar in de zwaarste uren van Zijn lijdensweg moest IK ME stil in HEM schuilhouden omdat een mens moest lijden en sterven, want de GODHEID in HEM kon niet lijden. Naar goddelijke Gerechtigheid kon de GODHEID echter ook de schuld niet zonder verzoening te niet doen.

Dit allergrootste werk van Barmhartigheid dat voor u, mensen nog onbegrijpelijk is, zult u eens in zijn gehele diepte kunnen bevatten. De mens JEZUS bevond Zich door Zijn menszijn in uw sfeer en daarom leed Zijn ZIEL die uit den hogen, uit het rijk van het Licht, nedergedaald was, zo verschrikkelijk want ZIJ aanschouwde de diepste duisternis en werd daardoor beklemd door de krachten der hel.

Daarom heeft de mens JEZUS niet alleen lichamelijk geleden maar ook Zijn ZIEL moest de ergste kwelling verdragen die Zijn lijden nog eens duizendvoudig vergrootten. Maar HIJ heeft u mensen verlossing gebracht van zonde en dood.

AMEN

7442 Vergeving van de zonde door JEZUS CHRISTUS

31 oktober 1959

U allen zult van MIJ de vergeving van uw zonden kunnen verkrijgen wanneer u deze maar ernstig begeert en in JEZUS CHRISTUS, DIE voor al uw zonden aan het kruis is gestorven, uw weg neemt naar MIJ. Het was een ontzaglijke zondenlast waarmee IK naar het kruis ging, want het waren de zonden van de gehele mensheid uit het verleden, het heden en de toekomst, die IK heb gedragen. Het was de oerzonde van de gehele mensheid, evenals ook alle zonden die ieder mens afzonderlijk op aarde heeft gedaan. IK nam alle schuld op Mijn schouders en ging daarmee naar het kruis.

En of een zonde nog zo zwaar is, IK heb er MIJ Zelf mee belast, omdat IK u wilde verlossen van al uw schuld, omdat IK u de zuiverheid van hart terug wilde geven waarin u alleen dichterbij MIJ zou kunnen komen en MIJ zult mogen zien van aangezicht tot Aangezicht. IK wilde u allen rein wassen van uw schuld. IK wilde boete doen voor alle zonden die op u drukten en onherroepelijk gescheiden hielden van MIJ, omdat IK ME niet met de zonde verenigen kan.

Daarom delgde IK alle schuld door Mijn Verlossingswerk, maar vraag van ieder mens de eigen wil dat hij **verlost wil worden**. Dus daarom moet ieder mens zijn zondenschuld inzien, die hem van MIJ verwijderd houdt en hij moet MIJ om vergeving van zijn schuld vragen. Want zonder het bekennen van zijn schuld en de vraag om vergeving, erkent hij het kruisoffer van de mens JEZUS niet en kan hem zijn zondenschuld niet worden vergeven. Dus u zult zelf moeten willen dat u verlost zult worden en vanuit deze wil zult u naar MIJ in JEZUS CHRISTUS komen en vragen om uw verlossing.

Dan zult u vrij zijn van alle schuld, vrij van zwakheid en gebondenheid waarin Mijn tegenstander u eeuwige tijden heeft vastgehouden. U zult vrij zijn van duisternis, want het Christuslicht doorstraalt u, de liefde wordt in u ontstoken en licht op tot heldere vlam, want hij die zonder enige liefde is, heeft u niet meer in zijn macht en HIJ Die Zelf de LIEFDE is, is tot u gekomen en laat Zijn licht in uw harten stralen, omdat deze nu rein zijn geworden, omdat JEZUS CHRISTUS de schuld teniet heeft gedaan en uw hart nu tot "tempel GOD's" is geworden zodra u in de liefde leeft.

En bent u door JEZUS CHRISTUS verlost van alle schuld, dan zult u ook een leven in liefde leiden naar Zijn Wil en IK Zelf kan gaan wonen in uw hart, dat u MIJ tot een tempel hebt toebereid door de liefde. Maar u zult onvermijdelijk tevoren vergeving van uw zonden hebben moeten verlangd en

verkregen, het ernstige verlangen daarnaar verzekert u ook van algehele vergeving, want JEZUS CHRISTUS hoort elke roep die uit een met schuld beladen hart tot HEM opstijgt.

IK hoor u en vervul graag uw verlangens. IK doe uw schuld teniet en trek u aan Mijn Hart, omdat u nu tot de verlostten hoort, voor wie IK Mijn bloed op aarde heb vergoten. IK vraag alleen het bekennen van uw schuld en dat is niet moeilijk te geven, want u allen weet dat u zwakke ongelukkige schepselen bent, die nog in onvrijheid en duisternis van geest voortleven, vooraleer ze verlossing vinden door de Liefde van JEZUS CHRISTUS in Wie IK Zelf ME op aarde heb belichaamd. De Liefde van de mens JEZUS voor Zijn medemensen was zo groot dat HIJ voor de zonden van ieder mens Zich Zelf wilde offeren, dat HIJ ze wilde delgen, om voor hen de weg weer vrij te maken naar de VADER, DIE in HEM was.

Zijn Liefde was zo groot, dat HIJ iedere mens wilde helpen gelukkig te worden, en die gelukzaligheid was alleen maar bij de VADER te vinden en Zijn Liefde liet HEM het bitterste lijden en sterven op Zich nemen, om daarmee de schuld te boeten, die een onoverkomelijke kloof had geschapen tussen MIJ en de wezens en die eerst overbrugd moest worden, wat JEZUS door het verlossingswerk en Zijn onmetelijke Liefde ook heeft gedaan. HIJ heeft de brug geslagen tussen de mensen en MIJ, HIJ heeft hen geholpen bij de VADER te geraken en HIJ heeft voor alle schuld Zijn bloed vergoten aan het kruis, opdat alle mensen zalig kunnen worden.

Streef er daarom ernstig naar uw zondenschuld kwijt te raken, zie uw schuld in en beken ze en draag ze naar het kruis en wend u tot de goddelijke Verlosser JEZUS CHRISTUS om vergeving. En u zult gereinigd binnen kunnen gaan in het Lichtrijk, wanneer uw aardse leven zal zijn beëindigd - u zult de weg naar MIJ, naar de VADER gaan, die JEZUS CHRISTUS u is voorgegaan, de weg die Zijn Liefde heeft gebaad en die ieder moet gaan die zalig wil worden.

AMEN

8647 Vergeving door JEZUS CHRISTUS Verhoging van de graad van liefde

17 oktober 1963

Belijd MIJ openlijk in JEZUS, dan hoort u ook tot de mijnen, over wie IK waak en die IK bescherm op al hun wegen. Hebt u JEZUS als goddelijke Verlosser aangenomen, dan heeft u zich door middel van uw wil ook weer naar MIJ Zelf gekeerd, DIE in JEZUS mens ben geworden. En omdat JEZUS door Zijn kruisdood uw oerzonde heeft uitgeboet en u MIJ weer erkent als uw GOD en Schepper, keert u nu ook weer naar MIJ terug, uw vrije wil die zich geheel en al aan MIJ overgeeft, is werkzaam geworden en heeft zich aan de Mijne onderworpen. En u behoort MIJ toe - het losmaken van Mijn tegenstander is voltrokken, omdat JEZUS CHRISTUS u van hem heeft vrijgekocht met Zijn leven, omdat HIJ uw zondenschuld teniet heeft gedaan met Zijn bloed.

En wie de mijne is geworden, kan nu ook zijn aardse leven zonder vrees volbrengen, hij zal niet meer aan Mijn tegenstander ten prooi vallen, want diens macht is gebroken door de kruisdood van JEZUS. IK Zelf heb hem overwonnen in een mens, die zo van Liefde was vervuld, dat HIJ de overmacht behaalde op de tegenstander, die tegen de Liefde machteloos is. Wat de mens nu op aarde heeft te verdragen zijn alleen maar middelen om zijn ziel te louteren, die zich van haar slakken moet bevrijden, opdat ze in hoge mate met licht kan worden doorstraald, wanneer ze in het rijk hierna binnengaat. De oerschuld is dus gedelgd door het erkennen van JEZUS en de vraag om vergeving.

Maar de ziel moet nog aan zichzelf werken om tot de hoogste vervolmaking te komen, want door de eindeloos lange scheiding van MIJ, haar GOD en Schepper, was ze uit haar staat van volmaaktheid getreden, ze was tot een geheel liefdeloos wezen geworden, dat weliswaar door te dienen in de "je

moet" toestand weer tot een zekere graad van rijpheid is geraakt, maar in het aardse leven weer bewust het aanstralen van Mijn Liefde moet verwerven, dat bewust zijn graad van liefde moet verhogen door zelf werkzaam te zijn in liefde. En deze graad van liefde kan nog gering zijn, en dat is de arbeid van een mens aan zijn ziel, deze graad te verhogen, waardoor de ziel kristalhelder wordt en nu steeds met sterkere lichtstraling vervuld kan worden.

Dus zult u een onderscheid moeten maken tussen: "vergeving van uw zondenschuld" en "vervolmaking van uw ziel", die een mens op aarde zelf kan bereiken, juist door bewust werkzaam te zijn in liefde. De vergiffenis van de zonden wordt u geschonken door het werk van erbarming van JEZUS, maar de liefde moet de mens zelf ontsteken en tot helderste vlam laten oplaaien, en daarom kan een ziel die de weg naar JEZUS heeft gevonden, wel in het rijk van het licht binnengaan omdat HIJ haar zondenschuld teniet heeft gedaan, maar de graad van licht kan heel verschillend zijn. En daarom moet de mens zijn aardse leven goed benutten met het doen van liefdewerken, om de graad van zijn liefde te verhogen en des te gelukzaliger zal hij zijn na zijn lichamelijke dood.

Liefde en leed brengen de loutering van een ziel tot stand, liefde en leed leveren haar een steeds hogere graad van licht op en daarom moet u ook het leed zegenen, omdat het een doeltreffend hulpmiddel is, dat u brengt tot volle ontwikkeling. Mensen die JEZUS nog niet hebben gevonden, moeten ook vaak lijden en dan moet hun blik worden gericht op HEM DIE het grootste leed op Zich heeft genomen, vrijwillig en uit liefde voor de mensen, van wie HIJ wist dat ze in grootste geestelijke nood waren en die HIJ wilde helpen. Want eens zal de gedachte aan HEM in ieder mens opduiken die van HEM heeft gehoord of gelezen, in het bijzonder in groot leed, maar of de gedachten worden aangenomen, bepaalt weer de vrije wil van de mens en daarom kunnen zulke gedachtengolven ook worden afgewezen.

En de ziel blijft verder in grootste nood. En wederom zullen ook mensen die de goddelijke Verlosser JEZUS CHRISTUS afwijzen ook weinig werken van liefde verrichten, omdat de liefde hun al een helderdere graad van inzicht zou hebben opgeleverd en zij dan geen openlijke tegenstander van de goddelijke Verlosser zouden zijn. Want de tegenstander beïnvloedt zulke mensen en verhindert hen ook werken van liefde te doen. En toch wordt er aan allen genoeg gelegenheid geboden waarin ze de liefde zouden kunnen beoefenen. Maar de erkenning van JEZUS en daardoor ook de erkenning van MIJ Zelf verschaft iedere mens vergrote kracht, want IK neem al diegenen aan die naar MIJ terug willen keren, wat getoond wordt door de erkenning van MIJ Zelf in JEZUS.

IK laat waarlijk geen mens zonder hulp, zonder bescherming en zonder kracht, want er is MIJ oneindig veel gelegen aan de terugkeer van iedere ziel afzonderlijk, en wat gedaan kan worden om haar te redden uit de boeien van de duistere macht, wordt waarlijk niet nagelaten. Want Mijn Liefde houdt al Mijn schepselen die eens vrijwillig van MIJ zijn weggegaan in het oog en Mijn Liefde was voor MIJ de reden, dat IK Zelf in de mens JEZUS het verlossingswerk volbracht, want deze Liefde was in de mens JEZUS belichaamd.

De eeuwige GODHEID Zelf was naar de aarde gekomen, Ze vervulde de mens JEZUS geheel en al en volbracht in HEM het grootste werk van erbarming, terwille van de mensen, die in de kluisters van de tegenstander smachtten en zich niet van hem konden bevrijden. HIJ heeft deze kluisters verbroken, HIJ heeft Zijn leven gegeven om de gevallenen, zij die (geestelijk) waren doodgegaan - het leven weer terug te geven. HIJ heeft de grote schuld teniet gedaan die de reden was (en is) van uw bestaan op deze aarde. En HIJ heeft voor u de weg weer vrijgemaakt naar uw GOD en Schepper, naar uw VADER van eeuwigheid.

AMEN